

מקורות חודש אדר תשע"ט שלוש דרכים פשוטות להשגת שמחה

ליקוטי שיחות טז/346: מהמאמר 'כשם שמשנכנס אב כך משנכנס אדר', מובן שגדר השמחה בחודש אדר הוא כמו גדר המיעוט בחודש אב. החילוק בין חודש אב ליתר החודשים הוא, שבו הוכפלו צרות ותשעה באב הוא יום חייב - שזה לא רק מצד חורבן הבית ביום זה, אלא מצד חטא המרגלים שאירע בו ועליו אמר הקב"ה 'אני קובע לכם בכייה של דורות'. וכך להיפך בחודש אדר, שבו הוכפלו הנסים ויש בו יום זכאי של ז' אדר. כמו שאומרת הגמרא לגבי המן: 'נפל לו פור בחודש אדר... ולא היה יודע שבשבעה באדר מת ובשבעה באדר נולד' - ורואים שהזכות של ז' אדר היא גרמה לביטול גזירת פורים, וכן בו נולד מושיעם של ישראל שהוציא ישראל ממצרים.

3. הרבי מליובאוויטש, שמחה ובטחון בה' עמוד נג: לשון הרמב"ם (שהובא לעיל) הוא: 'השמחה שישמח אדם בעשיית המצווה... עבודה גדולה היא... הלשון 'עבודה' וכל שכן 'עבודה גדולה' מורה שזהו עניין הדורש עמל ויגיעה, עניין הקשור עם שינוי הטבע והרגילות.

תיקוני זוהר כב: אותיות 'בשמחה' הן 'מחשבה'.

לקו"ש כב/67: בלשון הרע ישנם שני עניינים שונים: א. דיבור לשון הרע גורם נזק לזה שמדברים עליו. ב. הדיבור מוציא את הרע הקיים בתוכו של האדם המדבר. שכך אף שכוח הדיבור הוא כוח היצוני כנפש, בכל זאת קשור עם עצם הנפש, עד שתואר האדם הוא 'מדבר', ולכן כאשר האדם מדבר דבר בלתי רצוי, הדיבור מעורר את הרע שבתוכו.

אגרות קודש יד ה'רלט: במה שכתב אורות מידת הכעס והגאווה, כמו בכל העניינים דרך התיקון בזה הוא צעד אחר צעד. וההתחלה היא שלא להביע הכעס או הגאווה בדיבור, שעל ידי זה מתמעטת ההתפשטות במידה וכנראה במוחש.

התוועדויות הרבי תשמ"ו א/603: כל ענייני ברכה והודאה קשורים עם שמחה, וכשיהודי קם בבוקר ואומר 'מודה אני לפניך שהחזרת בי נשמת' וממשיך עם כל ברכות השחר, המדברות על חסדים שעשה עמו הבורא - הרי מובן ופשוט גודל השמחה ברכב.

1. תניא פרק כו: צריך לדעת כלל גדול, כי כמו שניצחון לנצח דבר גשמי, כגון שני אנשים המתאבקים זה עם זה להפיל זה את זה, הנה אם האחד הוא בעצלות וכבודות ינוצח בקל וייפול גם אם הוא גיבור יותר מחברו. וככה ממש בניצחון היצר, אי אפשר לנצחו בעצלות וכבודות הנמשכות מעצבות וטמטום הלב כאבן, כי אם בזריוות, הנמשכת משמחה ופתיחת הלב וטהרתו מכל נרוד דאגה ועצב בעולם.

חסידים אומרים: השמחה איננה מצווה, אך היא מביאה לקיום כל המצוות, והעצבות איננה עבירה, אך היא מביאה ח"ו לנפילה בכל העברות. **פתגם נוסף:** היצר הרע אינו מבקש את העבירה, כמו שמבקש את העצבות שאחרי הנפילה.

רמב"ם דעות א, יד: לא יהא הולל [בליצנות פרועה] ולא עצב ואונן, אלא שמח כל ימיו בנחת בסבר פנים יפות.

שם סוף הלכות לולב: השמחה שישמח אדם בעשיית המצווה ובאהבת הא-ל שציווה בהן - עבודה גדולה היא. וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להיפרע ממנו, שנאמר 'תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב' ולכן באו כל הקללות המנויות שם בפרשת כי תבוא.

הרבי מליובאוויטש, שמחה ובטחון בה' עמוד ח: בשלמא בנוגע למעשה בפועל יכול לפעול על עצמו להתנהג כן, אבל עניין השמחה זהו רגש הלב - וכיצד שייך ציווי בנוגע לרגש הלב?

2. מגילת אסתר: והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב.

תענית כט, א: כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה, כך משנכנס אדר מרבין בשמחה... יהודי שיש לו דין עם נוכרי, יתחמק בחודש אב שרע מזלו, ויימצא בחודש אדר שטוב מזלו.

שולחן ערוך או"ח תרפח, ז: המפרש בים והיוצא בשיירה ואינו יכול לקחת עמו מגילה... יש אומרים שקורא אפילו מתחילת החודש. **רמ"א: וכך נהוג.**

רש"י: משנכנס אדר - ימי ניסים היו לישראל פורים ופסח.

שו"ת שאילת יעבץ [רבי יעקב עמדין] ח"ב סימן פח: מה שהוזקק רש"י לפרש 'פורים ופסח' הוא כדי לכאר דאי משום פורים גרידא, לימא נמי ניסן וכסלו? אלא על כרחך משום שהתחילו ימי ניסים רצופים ותכופים זה לזה.